

بررسی فنولوژی، عملکرد و صفات کیفی در برخی ژنوتیپ‌های انگور سیستان

حمیدرضا فنایی^{۱*}، حسین اکبری مقدم^۲، حسین روحانی نژاد^۳، علیرضا اکبری مقدم^۴، منصور فاضلی رستم پور^۵ و محمدرضا نارویی راد^۶

^{۱ و ۲، ۵، ۶} به ترتیب دانشیار و استادیاران بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و

منابع طبیعی سیستان، سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی، زابل، ایران

^{۳، ۴} کارشناسان بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی و بخش تحقیقات آب و خاک مرکز تحقیقات و آموزش

کشاورزی و منابع طبیعی سیستان، سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی، زابل، ایران

*نویسنده مسئول: Fanav52@yahoo.com

چکیده

این پژوهش به منظور مقایسه و انتخاب ژنوتیپ برتر از جهت عملکرد، زودرسی و کیفیت از میان ژنوتیپ‌های انگور موجود در ایستگاه تحقیقات کشاورزی سیستان در سال ۱۳۹۴-۱۳۹۳، روی ۱۰ ژنوتیپ انجام شد. نتایج نشان داد که ژنوتیپ‌های انگور از نظر فنولوژی، عملکرد و صفات کیفی تفاوت داشتند که نشان‌دهنده وجود تنوع میان ژنوتیپ‌ها بود. بیشترین عملکرد میوه در بوته به ژنوتیپ‌های فخری (۶۱/۵۰۰ کیلوگرم)، امیری (۴۳/۳۳۴ کیلوگرم) و چشه‌گو (۴۰/۷۰۵ کیلوگرم) به ترتیب تعلق داشت. بالاترین مقدار مواد محلول جامد در ژنوتیپ‌های عباسی (۲۰ درجه بریکس)، فخری (۱۸/۳ درجه بریکس) و یاقوتی قرمز و سفید (۱۸ درصد قند) و کمترین در ژنوتیپ‌های امیری (۱۲/۶ درجه بریکس)، شصت عروس (۱۳/۶ درجه بریکس) و خای علوم (۱۴ درجه بریکس) وجود داشت. بالاترین مقدار از نظر شاخص کیفیت (TSS/TA) را ژنوتیپ‌های فخری و یاقوتی داشتند و رقم یاقوتی قرمز نسبت به سایر ارقام زودرس‌ترین بود.

کلمات کلیدی: ژنوتیپ، مواد محلول جامد، شاخص کیفیت، انگور